IX kadencja

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

**PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 210)**

z dnia 13 kwietnia 2023 r.

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia

# Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 210)

13 kwietnia 2023 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem posła **Sylwestra Tułajewa (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

**I. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 24 kwietnia 2023 r.;**

**II. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (COM(2022) 677 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej;**

**III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (25 kwietnia 2023 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2021) 346, 551, 568, COM(2022) 53, 672,);**

**IV. w trybie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 24 lutego 2023 r.).**

W posiedzeniu udział wzięli: **Jacek Ozdoba** sekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami, **Piotr Wawrzyk** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Krzysztof Ciecióra** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz ze współpracownikami, **Paweł Lewandowski** podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wraz ze współpracownikami, **Marcin Poturalski** zastępca dyrektora Departamentu Nadzoru Rynku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ze współpracownikiem, **Janusz Turski** dyrektor generalny Stowarzyszenia Papierników Polskich, **Filip Piotrowski** przedstawiciel Polskiego Stowarzyszenia Zero Waste, **Krzysztof Jurgiel** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Domańska**, **Joanna Heger**, **Agata Jackiewicz** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Marek Jaśkowski** – ekspert ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, witam państwa ministrów, witam europosła Krzysztofa Jurgiela, który dzisiaj niezawodnie jest z nami podczas już kolejnego posiedzenia Komisji. Witam wszystkie osoby towarzyszące z ministerstw.

Punkt pierwszy rozpatrzymy tylko w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej z uwagi na brak projektów aktów ustawodawczych w agendzie Rady ds. Zagranicznych. Czy są inne uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy zatem do punktu pierwszego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się 24 kwietnia 2023 r. Rząd reprezentuje pan minister Piotr Wawrzyk, sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

**Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Wawrzyk:**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, wstępny porządek obrad Rady ds. Zagranicznych w Luksemburgu 24 kwietnia nie zawiera projektów aktów ustawodawczych. Planowane jest podjęcie dwóch tematów: agresja Rosji wobec Ukrainy oraz wdrażanie unijnego planu działania w sprawie geopolitycznych konsekwencji agresji Rosji przeciwko Ukrainie jako temat współpracy z państwami trzecimi.

Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, to na posiedzeniu Rady Polska wskaże, że Kijów w dalszym ciągu potrzebuje zakrojonego na szeroką skalę wsparcia wobec możliwej eskalacji walk w najbliższych miesiącach. Priorytetowe znaczenie ma naszym zdaniem maksymalne skrócenie terminu dostaw sprzętu wojskowego. Wyrazimy przy tym nadzieję, że podobnie jak w przypadku przekazania zachodnich czołgów Leopard nasza decyzja o przekazaniu samolotów bojowych Mig-29 skutecznie zachęci inne kraje do podjęcia podobnej decyzji. Wierzymy przy tym, że odpowiednie wsparcie Zachodu pozwoli Ukrainie na skuteczne przeprowadzenie ofensywy w celu odzyskania integralności terytorialnej. Zaapelujemy o jak najszybszą realizację dostaw amunicji dla Ukrainy przez państwa członkowskie. Konieczne jest pilne podjęcie decyzji w sprawie zwiększenia budżetu Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju o 3,5 mld euro w celu kontynuowania wsparcia wojskowego na rzecz ukraińskich sił zbrojnych. Zaapelujemy także o pilne zwiększenie budżetu misji wsparcia wojskowego dla Ukrainy w części przeznaczonej na sprzęt śmiercionośny, głównie amunicję, uważamy bowiem, że aktualna kwota 16 mln euro jest niewystarczająca. Postulujemy również wdrożenie w ramach misji modelu, który zapewni użycie przez przeszkolonych w ramach misji ukraińskich żołnierzy w walce tego samego sprzętu, który był wykorzystywany podczas szkolenia.

Kolejnym ważnym naszym zdaniem krokiem o charakterze politycznym powinno być porozumienie przywódców UE w sprawie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Ukrainą. Polska wspiera Ukrainę w dążeniu do tego, aby ten cel został osiągnięty jak najszybciej. W związku z tym regularnie spotykamy się w tej sprawie z przedstawicielami państw członkowskich spoza kręgu państw podobnie myślących. Uważamy, że Ukraina dokonała ogromnego wysiłku, i to pomimo trwających działań wojennych. Udało jej się wprowadzić szereg reform wymaganych w opinii Komisji Europejskiej, w tym dotyczących walki z korupcją, funkcjonowania Sądu Najwyższego, a także mediów i mniejszości narodowych. Oczekujemy zatem na ogłoszenie przez Komisję Europejską ustnej wiosennej oceny, która będzie pierwszym podsumowaniem tych postępów.

Zwracamy uwagę, że od pierwszych sygnałów o działaniach Rosji wobec ukraińskich dzieci Polska podnosi te kwestie na wszystkich możliwych forach politycznych. Wspólna inicjatywa Polski i Komisji Europejskiej ma przyczynić się do udzielenia Ukrainie pomocy w sprawie powrotu dzieci nielegalnie deportowanych z jej terytorium do Rosji. Działania Rosji przypominają okrutne nazistowskie praktyki z czasów II wojny świato-

wej. Nakaz aresztowania Władimira Putina wydany przez Międzynarodowy Trybunał Kar to wydarzenie niezwykłej wagi. Ta decyzja jasno pokazuje, kogo wolny świat uważa za ofiarę, a kogo za przestępcę.

Decyzję o rozpoczęciu negocjacji pokojowych naszym zdaniem powinna podjąć tylko Ukraina, która nie powinna w tym zakresie być poddawana jakimkolwiek naciskom i sama powinna wybrać moment i formułę porozumienia. Dlatego też popieramy ukraińską formułę pokojową zaproponowaną przez prezydenta Zełenskiego. Uważamy, że jest ona oparta na podstawowych zasadach prawa międzynarodowego.

Polska jest jednym z najbardziej aktywnych uczestników prac nad poszerzeniem i uszczelnieniem środków ograniczających Unię przyjętych przeciwko Rosji w kontekście jej inwazji na Ukrainę. Na posiedzeniu Rady w związku z tym będziemy postulowali przyjęcie kolejnego pakietu sankcyjnego. Blisko w tym zakresie współpracujemy z państwami podobnie myślącymi. W kontekście sankcji sektorowych szczególnie istotne jest wprowadzenie zakazu importu rosyjskich diamentów, rozszerzenie zakazu wjazdu o naczepy z Rosji i Białorusi, a także kolejnych ograniczeń w świadczeniu usług teleinformatycznych dla podmiotów rosyjskich. Stale będziemy apelować również o nałożenie sankcji zakazujących współpracy z Rosją w obszarze energetyki nuklearnej. Uważamy ponadto, że sankcje sektorowe wobec Białorusi należy rozszerzyć do poziomu restrykcji wprowadzonych przeciwko Rosji, tak by ograniczyć możliwość obchodzenia środków ograniczających nałożonych na Federację Rosyjską.

Polska przedstawiła w ramach UE kolejne propozycje sankcji indywidualnych we współpracy z partnerami. Dotyczą one między innymi nielegalnej deportacji ukraińskich dzieci oraz osób odpowiedzialnych za represje wobec działaczy krymskotatarskich. Kolejne kwestie, które uważamy za priorytet, to zapewnienie właściwej implementacji sankcji, walka z obchodzeniem środków ograniczających oraz wypracowanie rozwiązań prawnych pozwalających na konfiskatę rosyjskich aktywów zamrożonych w wyniku sankcji. To Rosja powinna pokryć koszty odbudowy Ukrainy po wojnie. Jesteśmy gotowi zaangażować się w projekty związane z odbudową Ukrainy, zarówno w ramach współpracy dwustronnej, międzynarodowych instytucji finansowych, jak i wykorzystując instrumenty organizacji międzynarodowych.

5 kwietnia podczas wizyty prezydenta Zełenskiego w Warszawie Polska i Ukraina podpisały memorandum w sprawie odbudowy Ukrainy. Liczymy na to, że stanie się ono podstawą ścisłej współpracy między naszymi krajami. Polskie firmy są dobrze przygotowane i doświadczone w działalności na rynku ukraińskim. Mamy bazę ok. 2100 firm, które są gotowe zaangażować się w projekty odbudowy. Są to między innymi firmy z branży budowlanej, energetycznej, ochrony środowiska oraz informatycznej. Biorąc pod uwagę rolę Polski w udzielaniu Ukrainie pomocy, uważamy za kluczowy udział naszego kraju w najważniejszych procesach decyzyjnych dotyczących wsparcia Ukrainy, w tym w wieloagencyjnej platformie koordynacji darczyńców dla Ukrainy. Zabiegamy również o udział w pracach komitetu sterującego.

Polska potwierdzi na Radzie swoje stanowisko, że sprawcy wszystkich zbrodni międzynarodowych, w tym zbrodni wojennych i zbrodni agresji popełnionych na terytorium Ukrainy lub przeciwko Ukrainie, powinni być ścigani przed właściwym sądem. Wiele instytucji międzynarodowych zajmuje się kwestią pociągnięcia Rosji i jej przywódców do odpowiedzialności za zbrodnie popełnione na Ukrainie. Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości, Międzynarodowy Trybunał Karny, Europejski Trybunał Praw Człowieka – by wymienić tylko te najważniejsze. Będziemy konsekwentnie i w rozmaity sposób wspierali te instytucje w ich działaniach na rzecz pociągnięcia Rosji do odpowiedzialności za zbrodnie popełnione na Ukrainie.

Polska jest liderem w UE wśród państw pomagających uchodźcom z Ukrainy. Jesteśmy w czołówce państw przekazujących Ukrainie pomoc humanitarną. Podkreślenie skali pomocy humanitarnej Polski dla uchodźców z Ukrainy – ponad 1% polskiego PKB, według OECD w ubiegłym roku Polska wydała na ten cel prawie 8,5 mld euro. Od 24 lutego ubiegłego roku granicę polsko-ukraińską przekroczyło 11 mln osób. Dziś w Polsce przebywa ponad 1,5 mln uchodźców z Ukrainy podlegających programowi ochrony. Na wszystkich forach unijnych konsekwentnie podnosimy, i będziemy pod-

nosili także na omawianej Radzie, postulat powołania unijnego funduszu dedykowanego uchodźcom ukraińskim na wzór pomocy finansowej UE dla uchodźców syryjskich. Dotychczas Polska otrzymała od Komisji Europejskiej na wsparcie dla uchodźców 900 mln zł. Wskazanie, że Polska pomaga Ukrainie i uchodźcom wojennym niezmiennie od samego początku wojny. Jest to pomoc wielowymiarowa na trzech frontach – bezpośrednio w Ukrainie, w Polsce oraz poprzez transportowanie pomocy międzynarodowej przez polską granicę. Dzięki pomocy udzielanej przez Polskę Ukrainie udało się rozpocząć okres wiosenny z działającym systemem energetycznym. Przez terytorium Polski dostarczane jest nawet 90% całkowitego wsparcia energetycznego dla Ukrainy, m.in. agregaty prądotwórcze i inny sprzęt elektryczny. Oceniamy, że nasza pomoc w sektorze energetycznym, w tym dostawy paliw, przekroczyła obecnie 170 mln euro. Kluczowa okazała się również współpraca w ramach G7 plus w zakresie udzielenia Ukrainie znaczącej pomocy w sektorze energetycznym. Musi jej jednak towarzyszyć zwiększenie dostaw skutecznych systemów obrony powietrznej.

Pozytywnie oceniamy przedłużenie obowiązywania porozumienia w sprawie inicjatywy zbożowej w regionie Morza Czarnego. Zgoda Rosji na przedłużenie umowy jedynie o 60 dni jest wyraźnym sygnałem, że kwestia transportu ukraińskiego zboża po raz kolejny może stać się dla Rosji instrumentem wywierania presji na Zachód.

W drugim aspekcie, czyli wdrażaniu unijnego planu działania w sprawie geopolitycznych konsekwencji agresji Rosji na Ukrainę, dyskusja Rady będzie dotyczyć współpracy z pilotażowymi państwami trzecimi – Brazylią, Kazachstanem, Nigerią oraz Chile – w celu wdrożenia unijnego planu działania w sprawie geopolitycznych konsekwencji agresji Rosji przeciwko Ukrainie. Wysoki przedstawiciel UE ds. polityki zagranicznej Josep Borrell ma zamiar przedstawić ministrom formułę planowanego zaangażowania unijnej dyplomacji oraz zachęcić do skoordynowanych wizyt wysokiego szczebla organizowanych przez państwa członkowskie w krajach pilotażowych. Wybór krajów pilotażowych opierał się na pozycji regionalnej i globalnej, konsekwencjach, jakie miała dla nich rosyjska agresja, na przykład bezpieczeństwo żywnościowe, oraz zasobach, jakie mogą zaoferować do wprowadzenia globalnych rozwiązań dla problemów związanych z konsekwencjami wojny. Polska konsekwentnie od początku wojny na Ukrainie wskazuje, że państwa zachodnie powinny podwoić wysiłki dyplomatyczne, aby dotrzeć do wszystkich partnerów w Azji, Afryce i Ameryce Łacińskiej, gdzie ze względu na specyficzne okoliczności rosyjska propaganda trafia na podatny grunt. W tym kontekście niezwykle ważne jest przeciwdziałanie rosyjskiej machinie dezinformacyjnej oraz wzmacnianie odporności tych krajów na zagrożenie rosyjskie. Rosja przez lata budowała sieć bliskich powiązań na świecie, które dzisiaj wykorzystuje, by promować zdeformowany obraz zbrodniczej wojny, którą prowadzi przeciwko Ukrainie, a także omijać sankcje nałożone przez kraje Zachodu.

W odniesieniu do Kazachstanu za ważne uważamy skupienie się na kontynuacji flagowych projektów UE w zakresie transportu, łączności satelitarnej oraz odnawialnego wodoru, rewitalizacji projektów związanych z wodą i energią. Drugie forum gospodarcze UE–Azja Centralna w Ałmaty będzie kolejną okazją do zaprezentowania naszego wkładu w tym zakresie. Będziemy również wspierali rozwój edukacji adekwatnej do potrzeb rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet i dzieci, będziemy również współpracowali w sektorze rolniczym i spożywczym w walce z rosyjską propagandą i dezinformacją, w kontaktach międzyludzkich, wymianie młodzieży i współpracy kulturalnej, prawach człowieka i rządach prawa.

Polska postrzega także znaczenie Nigerii w regionie Afryki Zachodniej ze względu na potencjał gospodarczy i ludnościowy oraz jako lidera regionalnego w walce z rosyjską narracją. Znaczącym wzmocnieniem polsko-nigeryjskich relacji dwustronnych była wizyta pana prezydenta Andrzeja Dudy w Nigerii we wrześniu ubiegłego roku. W celu kontynuacji dialogu politycznego i gospodarczego Polska zamierza w ciągu najbliższego roku zaangażować się bilateralnie oraz jako państwo członkowskie UE w kontakty z nową administracją nigeryjską. Planowane są wizyty ministra spraw zagranicznych w Nigerii oraz organizacja pierwszego polsko-nigeryjskiego forum ekonomicznego

w Lagos. Istotne dziedziny współpracy dotyczą między innymi bezpieczeństwa żywnościowego i energetycznego. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Dziękuję panu ministrowi za przedstawienie informacji.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania do pana ministra? Nie widzę. Chciałbym więc zaproponować następującą konkluzję. Stwierdzam, że **Komisja w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się 24 kwietnia 2023 r.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Zatem, przyjmując tę konkluzję, zamykam rozpatrywanie punktu pierwszego.

Przechodzimy do punktu drugiego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylającego dyrektywę 94/62/WE (COM(2022) 677 – wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego projektu stanowiska RP. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Jacka Ozdobę, sekretarza stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

**Sekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Jacek Ozdoba:**

Bardzo dziękuję.

Szanowni państwo, zaproponowany przez Komisję Europejską kierunek zmierzający do ograniczenia wytwarzania odpadów opakowaniowych, do propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym w odniesieniu do opakowań w sposób racjonalny pod względem kosztów, a także propagowania wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu opakowań jest właściwy w ocenie rządu. Wniosek wymaga jednak dalszych prac z uwagi na kwestie połączenia z przepisami oraz obowiązującą ramową dyrektywą odpadową, dyrektywą Single Use Plastic. Na marginesie dodam, że aktualnie trwają prace w parlamencie, chyba wraca to z Senatu. Podejmowane działania powinny zostać poprzedzone dogłębną analizą, a nowe cele powinny być przede wszystkim realistyczne, mierzalne, wykonalne pod względem technicznym. W odniesieniu do zaproponowanej podstawy prawnej oczekuje się na zapowiedzianą opinię służb prawnych, Rady oraz dodatkowe wyjaśnienie Komisji w tym zakresie.

Należy wskazać na trudności w zakresie realnych możliwości wdrożenia celów dotyczących opakowań nadających się do recyklingu we wskazanych terminach, dlatego też konieczne będzie ich wydłużenie o pięć lat. Na to zwracamy uwagę, że ten okres, który został zaproponowany, jest zbyt krótki. Cele dotyczące wzrostu minimalnej zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w dziesięcioletnim horyzoncie czasowym powinny zostać urealnione. Ponadto istnieją poważne obawy w odniesieniu do: nałożenia na podmioty gospodarcze wyłącznej odpowiedzialności za osiągnięcie celów w tym zakresie, wskazanego poziomu zawartości materiałów pochodzących z recyklingu w odniesieniu do jednostkowego opakowania, możliwości osiągnięcia celów ze względu na obiektywnie ograniczony dostęp do materiałów pochodzących z recyklingu o odpowiedniej jakości, dopuszczonych do stosowania technologii recyklingu. Istnieje potrzeba wsparcia regulacyjnego dla recyklingu chemicznego w przedmiotowym projekcie rozporządzenia. Okres 24 miesięcy od terminu wejścia w życie rozporządzenia na spełnienie wymogów przydatności do kompostowania dla wybranych opakowań wydaje się zdecydowanie zbyt krótki. W odniesieniu do harmonizacji etykietowania pojemników na odpady zmiana obowiązujących zasad selektywnego zbierania odpadów w zależności od ostatecznego kształtu przepisów w tym zakresie związana będzie nie tylko z kosztami finansowymi, ale będzie również wymagała zmiany nawyków konsumentów. Na to oczywiście warto zwrócić uwagę, że chodzi o dalsze rozmowy w trakcie procesu legislacyjnego.

W projektowanym rozporządzeniu brakuje konkretnych przepisów gwarantujących wsparcie sektora małych i średnich przedsiębiorców. Zaniepokojenie budzą wymagania dotyczące stosowania opakowań wielokrotnego użytku, w szczególności obowiązek zapewnienia od 2030 r. na poziomie 90% udziału opakowań transportowych wielokrot-

nego użytku dla podmiotów gospodarczych udostępniających na rynku wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego.

Cel dotyczący wielokrotnego użytkowania dla wszystkich rodzajów opakowań niezależnie od rodzaju materiału, z którego zostały wykonane, w znacznym stopniu zakłóci konkurencyjność na rynku wewnętrznym. W odniesieniu do zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych Polska nie może zgodzić się na rok bazowy 2018 lub wcześniejszy oraz wnosi o zmianę roku bazowego na 2020. Obawy budzi przewidziane w projekcie rozporządzenia przyjęcie licznych aktów delegowanych i wykonawczych, które zostały sformułowane w sposób mało precyzyjny, co w konsekwencji stwarza dodatkowe ryzyka biznesowe. Liczba tych aktów oraz szerokie uprawnienia dla organu je wydającego mogą się okazać problematyczne zarówno dla Komisji Europejskiej, państw członkowskich, jak i podmiotów, które są zobowiązane wprowadzaniem tych reguł.

Stanowisko rządu RP w miarę postępu negocjacji nad przedmiotowym wnioskiem może ulec aktualizacji, biorąc pod uwagę ogólny interes Polski. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Dziękuję bardzo.

Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Ewa Malik. Bardzo proszę panią poseł o zabranie głosu.

**Poseł Ewa Malik (PiS):**

Panie przewodniczący, szanowni państwo, po zapoznaniu się z materiałem COM 677 – final – chodzi o wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych – muszę zgodzić się z propozycją stanowiska rządu w tych kwestiach. Opakowania są oczywiście niezbędne do ochrony i transportu towarów i ich produkcja jest istotnym rodzajem działalności gospodarczej w UE, jednakże są one zarazem bardzo poważnym problemem dla środowiska. Odpowiadają za ok. 36% stałych odpadów komunalnych, przy czym wzrost wykorzystania opakowań w połączeniu z niskim współczynnikiem ich powtórnego użycia i recyklingu w poważnym stopniu wpływa na rozwój niskoemisyjnej gospodarki o zamkniętym obiegu. W związku z tym przedstawiciele PE i Rady przygotowali propozycję aktualizacji i wzmocnienia istniejących w tym zakresie ram legislacyjnych UE. Proponują m.in. w swoim wniosku liczne nowe cele ogólne i szczegółowe, mające na przykład zmniejszyć ilość wytwarzanych odpadów opakowaniowych na głowę mieszkańca UE. Tak dla przykładu –chcą zmniejszyć ilość tych odpadów na głowę mieszkańca o 5% do 2030 r., o 10% do 2035 r. oraz o 15% do 2040 r. w porównaniu do roku 2018.

Generalnie projekt rozporządzenia ma prowadzić do zmniejszenia negatywnego wpływu opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko i opisuje działania, które państwa członkowskie powinny wykonać, aby ten negatywny wpływ ograniczyć. W tych oczywiście uzasadnionych obawach piętrzą się problemy śmieci z opakowań. Rząd polski stoi na stanowisku, że kierunek zaproponowanych działań organów UE jest ogólnie słuszny, jednakże podejmowane działania powinna poprzedzać dogłębna analiza, a te nowe cele powinny być realistyczne, wykonalne pod względem technicznym, z zachowaniem idei zrównoważonego rozwoju, z uwzględnieniem nie tylko aspektów środowiskowych, ale także gospodarczych i społecznych. Ponadto rząd słusznie sugeruje w swojej opinii do organów UE, że powinny one pozostawić państwom członkowskim większą elastyczność, szczególnie w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, systemów kaucyjnych i gospodarowania odpadami. Zdaniem rządu wniosek wymaga dalszych prac w celu uspójnienia zawartych w nim przepisów z obowiązującymi dyrektywami i innymi przepisami z zakresu ochrony środowiska.

Jeśli chodzi o zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych, rząd nie może się zgodzić na rok bazowy 2018 lub wcześniejszy, ponieważ w Polsce od roku 2019 został wprowadzony elektroniczny system sprawozdawczy oraz rejestr przedsiębiorców, m.in. tych, którzy wprowadzają produkty w opakowaniach. Chodzi o to, że właśnie w roku 2019 obliczono, że aż o 20% wzrosła ilość śmieci opakowaniowych w stosunku do roku 2018, w związku z tym dla nas ten rok bazowy 2018 jest kompletnie nie do przyjęcia. Dlatego też rząd chce, aby rokiem bazowym był rok 2020.

Co do reszty proponowanych rozwiązań, kierując się ogólnie interesem i dobrem Polski, rząd jest także bardzo sceptyczny. Generalnie rząd postuluje odłożenie w czasie wprowadzenia tego nowego prawa, jak również posiłkowanie się przy tym bardzo precyzyjnymi aktami wykonawczymi, jak również rząd postuluje wskazanie konkretnych ram czasowych na ich przyjęcie, tak aby przedsiębiorcy, których to prawo będzie obowiązywać, mieli czas na przygotowanie się do realizacji tych zobowiązań, które będą na nich nakładane.

Generalnie, kończąc już, należy się zgodzić z opinią rządu do wniosku dotyczącego tego rozporządzenia UE. Chciałabym rekomendować państwu przyjęcie stanowiska rządu, ponieważ projekt rozporządzenia powinien być dostosowany do realnych możliwości wdrażania go w kraju, który pod względem technicznym i gospodarczym posiada bardzo specyficzną sytuację. Państwo wiecie jaką. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć w tej sprawie? Nie widzę zgłoszeń. Chciałbym więc zaproponować następującą konkluzję. Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. dokument o sygnaturze COM(2022) 677 – wersja ostateczna i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tej konkluzji? Nie widzę, więc, przyjmując konkluzję, zamykam rozpatrywanie punktu drugiego.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu trzeciego, czyli w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (25 kwietnia 2023 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd reprezentuje pan minister Cieciόra, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krzysztof Ciecióra:**

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, na liście punktów przewidzianych do przyjęcia bez dyskusji podczas posiedzenia Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 25 kwietnia 2023 r. znajduje się pięć dokumentów o charakterze legislacyjnym będących w kompetencji kilku resortów. Pierwszym dokumentem jest pozostające w kompetencjach Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozporządzenie PE i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Rząd popiera przyjęcie tego aktu prawnego. Kolejne dwa akty prawne pozostają w kompetencjach Ministerstwa Infrastruktury i są to: dyrektywa PE i Rady w sprawie zmiany dyrektywy 2003/25/WE w odniesieniu do włączenia ulepszonych wymogów statyczności dostosowywania tej dyrektywy do wymogów statyczności określonych przez Międzynarodową Organizację Morską. Rząd RP popiera przyjęcie tego aktu prawnego. Zmiana rozporządzenia PE i Rady w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego – rząd RP popiera przyjęcie tego aktu prawnego.

Dotychczas zmiany do rozporządzenia 2015/757 nie były procedowane oddzielnie, lecz wynikały z procedowania zmiany dyrektywy 2003/87/WE, ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w UE, która zakłada włączenie transportu morskiego do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji ETS. Decyzja o oddzielnym procedowaniu projektu rozporządzenia zapadła na poziomie UE podczas posiedzenia 8 lutego 2023 r. Procedowana zmiana projektu rozporządzenia wynika z chęci dostosowania żeglugi morskiej do potrzeby wypełnienia celów redukcyjnych zgodnie z celami porozumienia paryskiego z 2015 r. i założeń Europejskiego Zielonego Ładu. Rzetelny system monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji jest warunkiem wstępnym każdego środka rynkowego, normy efektywności lub innego środka niezależnie od tego, czy jest on stosowany na poziomie Unii, czy w skali globalnej. Projekt rozporządzenia zobowiązuje przedsiębiorstwa do zgłaszania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa oraz do przedkładania do zatwierdzenia ich zweryfiko-

wanych planów monitorowania odpowiedzialnemu organowi administracyjnemu oraz do przedkładania zagregowanych danych dotyczących emisji na poziomie przedsiębiorstwa odpowiedzialnemu organowi administracyjnemu. Żeby zapewnić spójność w administrowaniu i egzekwowaniu podmiot odpowiedzialny za zgodność z rozporządzeniem 2015/757 powinien być tym samym podmiotem, który jest odpowiedzialny za zgodność z dyrektywą 2003/87/WE. Projekt aktu można uznać za rozsądne wyważenie między realizacją wcześniejszych zobowiązań UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z gospodarki oraz z transportu morskiego a obciążeniami administracyjnymi wobec podmiotów, które te emisje generują i są zobowiązane uczestniczyć w wysiłkach na rzecz ich redukcji.

Kolejne dwa akty prawne pozostają w kompetencjach MKiŚ i są to: dyrektywa PE i Rady zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE, ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w UE, decyzję 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i rozporządzenie 2015/757 COM(2021) 551. Rząd RP opowie się przeciwko przyjęciu tego aktu prawnego. Polska na posiedzeniu przypomni o swoim negatywnym stanowisku wobec całego pakietu „Fit for 55" – ustanawiającego nierealne cele i ambicje oraz znacznie wpływającego na miks energetyczny państw członkowskich. W opinii Polski pakiet w znacznej większości jest procedowany w oparciu o błędną podstawę prawną, co tworzy niebezpieczny precedens. Będzie również rozpatrywane rozporządzenie PE i Rady ustanawiające Społeczny Fundusz Klimatyczny. Rząd RP wstrzyma się od poparcia tego aktu prawnego. Polska uznaje za słuszną inicjatywę Społecznego Funduszu Klimatycznego jako instrumentu adresującego problem ubóstwa energetycznego i transportowego, niemniej jednak powiązanie SFK z rozwiązaniami, które dodatkowo obciążą gospodarstwa domowe, powodując zwiększenie i pogłębienie ubóstwa, jest niecelowe. Rozwiązania proponowane w SFK nie wyczerpują możliwości zwiększenia akceptacji społecznej dla pakietu „Fit for 55", w tym transformacji klimatyczno-energetycznej. SFK należy rozpatrywać całościowo z pozostałymi elementami „Fit for 55" i obciążeniami, jakie ten program za sobą niesie.

Szanowni państwo, są również przewidziane punkty do rozpatrzenia w trakcie posiedzenia. Porządek posiedzenia Rady przewiduje prezentację Komisji i dyskusję na temat rolnych i leśnych aspektów projektu rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego unijne ramy certyfikacji w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla. Polska na posiedzeniu przede wszystkim podkreśli, że projekt rozporządzenia ustanawiającego unijne ramy certyfikacji w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla wprowadza bardzo ogólnikowe ramy dla systemu certyfikacji z dominującą rolą Komisji Europejskiej w podejmowaniu decyzji co do szczegółów jego funkcjonowania. Szereg kluczowych kwestii zostało wyłączone poza treść rozporządzenia i będzie przyjmowany w postaci aktów delegowanych. Polska nie popiera rozwiązań, w sprawie których decyzje będą podejmowane bez zasadniczego aktywnego udziału państw członkowskich.

W zakresie rolnictwa Polska zwróci uwagę na konieczność utworzenia prostego, racjonalnego kosztowo i łatwego do wdrożenia systemu certyfikacji, który umożliwiałby ją również mniejszym podmiotom, tj. właścicielom gruntów rolnych i leśnych o mniejszej powierzchni. Podkreślimy, że niezbędne będzie prowadzenie kampanii informacyjno-szkoleniowej zapewniającej rolnikom dostęp do wiedzy, a także stworzenie odpowiedniego systemu zachęt. Popieramy rozwiązania, aby system certyfikacji i usuwania dwutlenku węgla był kompatybilny z realizacją wspólnej polityki rolnej, w szczególności aby zarządcy gruntów rolnych korzystający z instrumentów WPR mogli jednocześnie uczestniczyć w dobrowolnej certyfikacji pochłaniania.

Podstawowym zadaniem sektora rolnictwa jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego. Istnieją obawy, że model rolnictwa węglowego może prowadzić do odchodzenia od lub ograniczenia produkcji żywności, na przykład kredyty węglowe mogą zachęcać do utrzymania określonego sposobu użytkowania gruntów, na przykład trwałe zadarnienie, nieużytki, dlatego wpływ efektu wprowadzonego mechanizmu certyfikacji i usuwania dwutlenku węgla na bezpieczeństwo żywnościowe powinien być stale i szczegółowo monitorowany. W odniesieniu do kwestii leśnych Polska podkreśli, że widzi potencjał

w tym sektorze, którego uwolnienie wymaga stworzenia odpowiednich zachęt do zwiększenia pochłaniania. Niemniej jednak w związku ze starzeniem się lasów w Polsce, jak i w Europie oraz wzmożonym działaniem czynników destrukcyjnych, takich jak susze czy gradacje owadów, potencjał ten będzie się zmniejszał.

Polska uważa, że nie można wyłączać monokultur z certyfikacji. Lasy złożone z monokultur są często jedynym wyjściem przy zalesieniach gruntów porolnych. Należy mieć także na uwadze, że w Europie istnieją drzewostany naturalne złożone z jednego gatunku. Ponadto część działań podejmowanych w ramach zwiększenia pochłaniania ilości dwutlenku węgla jest prowadzona w monokulturach.

W opinii Polski w celu utrzymania długoterminowych korzyści z certyfikacji pochłaniania dwutlenku węgla przez lasy należy mieć na uwadze, że pochłanianie w największym stopniu zależne jest od struktury wiekowej drzewostanów. Należy zatem uwzględnić i propagować działania zmierzające w długotrwałej perspektywie do korygowania struktury wiekowej, dzięki której lasy mogłyby permanentnie magazynować dwutlenek węgla oraz dostarczać drewna, w którym to magazynowanie również by następowało. Ważny jest także odpowiedni dobór gatunków, tak aby były dostosowane do siedliska, co przełoży się na dobry stan zdrowotny w przyszłości. Najważniejsze wydaje się poprawa magazynowania dwutlenku węgla w produktach drzewnych i polepszanie ich kaskadowego wykorzystywania. Dziękuję za uwagę.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Dziękuję panu ministrowi.

Otwieram dyskusję. Czy są pytania ze strony państwa posłów? Nie widzę, zatem chciałbym zaproponować następującą konkluzję. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, które odbędzie się 25 kwietnia 2023 r., w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r.** Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Zatem, przyjmując konkluzję, zamykam rozpatrywanie punktu trzeciego.

Przechodzimy do punktu czwartego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 24 lutego 2023 r.). Informację tę rozpatrywaliśmy już 28 marca, wówczas nie mógł być obecny przedstawiciel Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Dziś jest z nami pan minister Paweł Lewandowski, podsekretarz stanu w KPRM. Bardzo proszę pana ministra o zabranie głosu.

**Podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Paweł Lewandowski:**

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, Europejski kodeks łączności elektronicznej zawiera pakiet przepisów kompleksowo regulujących sektor łączności elektronicznej, określających w szczególności prawa i obowiązki zarówno organów regulacyjnych, przedsiębiorców, jak i użytkowników końcowych, w tym konsumentów. Kodeks zastąpił cztery obowiązujące dotąd dyrektywy stanowiące tzw. pakiet dyrektyw łączności elektronicznej, czyli dyrektywę ramową, dostępową, o usłudze powszechnej, o zezwoleniach. Przekształcenie dotychczasowego pakietu dyrektyw łączności elektronicznej w jednolity kodeks polegało z jednej strony na kompilacji w jednym akcie prawnym przepisów dyrektyw, przy czym w części z nich wprowadzono modyfikacje, a część pozostała zasadniczo bez zmian, z drugiej zaś – na stworzeniu całkowicie nowych rozwiązań, instytucji prawnych. Termin wdrożenia przepisów przez państwa członkowskie upłynął 21 grudnia 2020 r. W związku z niewdrożeniem przepisów EKŁE do polskiego porządku prawnego Komisja Europejska 8 lipca 2022 r. złożyła w Trybunale Sprawiedliwości UE skargę przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 258 akapit drugi w związku z art. 260 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu UE wpisaną do rejestru Trybunału pod numerem C-452/22. W Polsce, biorąc pod uwagę przejrzystość przepisów, wdrożenie EKŁE ma nastąpić przez przyjęcie dwóch aktów prawnych: nowej ustawy merytorycznej – Prawo komunikacji

elektronicznej, zastępującej ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, która obecnie reguluje w Polsce zagadnienia związane z łącznością elektroniczną, oraz odrębnej ustawy zawierającej przepisy wprowadzające, czyli ustawa wprowadzająca – Prawo komunikacji elektronicznej, która obejmuje swoim zakresem kilkadziesiąt zmian w innych ustawach.

Projektowane ustawy mają bardzo szeroki zakres, który wymagał wielu analiz pod względem merytorycznym i legislacyjnym. Z tego względu od samego początku prac nad projektowanymi przepisami starano się możliwie szeroko je konsultować, zarówno z administracja publiczną, jak i konsumentami oraz przedsiębiorcami. Odpowiedzialne za wdrożenie EKŁE najpierw Ministerstwo Cyfryzacji, a po jego likwidacji Kancelaria Prezesa Rady Ministrów zorganizowały liczne warsztaty z zainteresowanymi podmiotami służące przedyskutowaniu projektów.

Podobnie jak miało to miejsce w przypadku dyrektyw łączności elektronicznej ustawa PKE stanowi scalenie w jednym akcie prawnym zmian merytorycznych zarówno wynikających bezpośrednio z EKŁE, ale także z dyrektywy o prywatności i dyrektywy RED dotyczącej urządzeń radiowych, jak i krajowego przeglądu przepisów.

Rządowy etap prac legislacyjnych przebiegał następująco: projekty ustaw zostały przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich 21 maja 2021 r., a 10 września 2021 r. przekazane do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. 14 kwietnia 2022 r. Stały Komitet Rady Ministrów przyjął wyżej wymienione projekty ustaw i rekomendował je Radzie Ministrów. Od 23 maja do 9 czerwca 2022 r. pracowała Komisja Prawnicza, która rozpatrzyła projekty. Projekty zostały przyjęte przez Radę Ministrów 15 listopada 2022 r. i 9 grudnia przekazane do Sejmu. Następnie parlamentarny etap prac legislacyjnych przebiegał następująco: pierwsze czytanie projektów ustaw odbyło się 13 stycznia. Projekty zostały skierowane do sejmowej Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii. 6 marca 2023 r. odbyło się ich wysłuchanie publiczne. Kolejne posiedzenie Komisji odbyło się 29 marca. Na posiedzeniu przegłosowano wniosek o odrzucenie ustawy PKE i WPKE. Sprawozdanie z posiedzenia komisji zostanie poddane pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym Sejmu.

Pragnę się odnieść do zawartości merytorycznej projektu PKE i w konsekwencji niewdrożenia w terminie przepisów EKŁE. Należy zauważyć, że pomimo formalnego niewdrożenia EKŁE wiele przepisów tej dyrektywy zostało już przyjętych do polskiego porządku prawnego w ramach nowelizacji ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne ustawą z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań w związku z rozprzestrzenianiem się covid. W zakresie ochrony praw konsumentów wprowadzono regulacje dotycząca automatycznego przedłużenia umów, wdrożono również uprawnienie dotyczące zapewnienia abonentom narzędzia monitorowania wykorzystywania usług. Wprowadzono uprawnienia gwarantujące abonentowi zachowanie prawa do przeniesienia numeru przez okres nie krótszy niż jeden miesiąc od daty rozwiązania umowy. Wprowadzono uprawnienie do zachowania ciągłości usługi dostępu do internetu. W zakresie wzmocnienia roli organów regulacyjnych już obecnie Prawo telekomunikacyjne zawiera szczegółowe regulacje dotyczące niezależności organu regulacyjnego, zakresu jego kompetencji, sposobu wyboru oraz obowiązków sprawozdawczych. Wynikający z Prawa telekomunikacyjnego zakres działania prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz procedury wyboru są zgodne z wymogami wynikającymi z EKŁE. W zakresie wydawania zezwoleń na korzystanie z widma radiowego przepisy Prawa telekomunikacyjnego, zgodnie z wymaganiami wynikającymi z EKŁE, gwarantują efektywne zarządzanie widmem oraz zapewniają, że przeznaczenie widma, wydawanie ogólnych zezwoleń lub przyznawanie indywidualnych praw użytkownika odbywa się według obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych oraz proporcjonalnych kryteriów. Powyższe przepisy częściowo wdrażające EKŁE weszły w życie 21 grudnia 2020 r. Bardzo dziękuję za uwagę.

**Przewodniczący poseł Sylwester Tułajew (PiS):**

Dziękuję bardzo panu ministrowi za przedstawienie tej informacji.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos? Nie widzę, zatem czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji przedstawionej przez pana ministra? Nie widzę. Stwierdzam zatem, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 24 lutego 2023 r.) w zakresie pionu cyfryzacji KPRM**. Zamykam rozpatrywanie punktu czwartego.

Tym samym stwierdzam, że wyczerpaliśmy porządek obrad. Informuję, że protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Dziękuję państwu za udział i zamykam posiedzenie Komisji.